

meget kort Tid og meget let, idet de faktisk kunne spæres fra Gaard til Gaard. Anderledes stiller det sig derimod med Hensyn til Hingsteavlforeningerne, hvor Hopperne ere fordelte langt omkring paa Landet, og saaledes at der maaste kun staar et enkelt Individ i hver Gaard. Det er altsaa selve Virksomheden og ikke saa meget Indtøbet af Dyrene, det gælder med Hensyn til Thyrene. Med Hensyn til Hingstene derimod vil jeg erkende, at der er det navnlig Tilskuddet til selve Dyrene, det drejer sig om.

Med Hensyn til Detaillerne i Reglerne for Fordelingen, eller rettere sagt Betingelsen, som stilles for, at vedkommende kunne komme i Betragtning, er jeg saare glad over de Forslag, det høje Ministerium er fremkommet med; thi hidtil, efter den nu bestaaende Lov, har der ikke eksisteret en eneste Regel. Der har Ministeren maattet godkende den ene Regel og maaste misbillige den anden; alting har været fuldstændigt vaagt. Nu derimod har man arbejdet sig saa vidt frem, at Ministeren har fremlagt positive Forslag, og jeg kan tiltræde dem. Jeg finder dem heldige og nødvendige. Navnlig finder jeg det absolut nødvendigt, hvad der ogsaa er fremhævet, at Staten forbeholder sig Ret til at føre Kontrol med Raaringen. Denne har jo den allerstørste Betydning, men kun, naar den udøves paa forstandig Maade og efter ensartede Principper. Og naar Staten giver Pengebidrag til slige Foranstaltninger, bør den ogsaa være med til at kontrollere, hvor vidt Raaringen foretages paa forstandig Maade og navnlig ledes efter ensartede Principper, saa at ikke hver enkelt Areds og Forening siger: Vi have Ryst til at gaa i den ene eller i den anden Retning. Det vilde ellers kunne ske, men Ministeren har nu i Lovforslaget forbeholdt sig Ret til at sætte et Medlem ind i Raaringsudvalget for Hingstenes vedkommende. Med Hensyn til Thyrene har Ministeren benyttet det Udtryk „under fornødent Tilhyn“. Ja, det er muligt, at det er tilstrækkeligt, men jeg ønsker gerne at vide, om ikke den højtærede Minister dermed mener, at for saa vidt han i Tidens Løb anser det for nødvendigt at indsætte et Medlem i Raaringsudvalget, vil dette Udtryk give ham Ret dertil. Det vilde jeg i alt Fald sætte megen Pris paa, at det gjorde; thi der kan komme den Tid, da det kan blive nødvendigt. Jeg vil ogsaa meget haabe, at det Punkt, som omtales i Betænkningerne, og hvortil der, efter hvad der siges, fra flere Sider næres Betænelighed, nemlig Regnskabsaflæggelsen til Ministeren, bliver bibeholdt, idet jeg anser det for nødvendigt, men selvfølgelig i et

mindre Omfang end hidtil, hvilket ogsaa er udtalt; jeg haaber, at det saaledes maa blive bibeholdt.

Over for Konsulentvirksomheden kan jeg ikke sige andet, end at den er overordentlig heldig, og jeg er meget glad over, at Tilskuddet der er foreslaaet forøget til indtil 12,000 Kr. Jeg er kun lidt betænkelig ved det Forslag, der er fremkommet om, at Tilskuddet skal være to Tredjedele af den aarlige Lønning i Stedet for som hidtil Halvdelen, da det muligt kunde være et Procebens for andre lignende Tilfælde, og det forekommer mig, at Halvdelen vil være tilstrækkelig.

Naar jeg altsaa nu i enkelte Retninger ganske vist har udtalt nogen Betænkelighed, vil jeg dog i det store og hele sige, at jeg kan gaa med til dette Forslag. Jeg kan gaa med til denne Forøgelse af indtil 120,000 Kr., og jeg haaber ikke, den vil forvolde Ministeren og heller ikke Rigsdagen eventuelle mindre behagelige Konsekvenser, thi den højtærede Minister har her anerkendt ved dette Forslag, at Thyreavlforeninger maa have 20,000 Kr. mere end Hingsteavlforeninger, medens paa den anden Side under Præmieringsystemet Hingsteavlforeningerne faa 15,000 Kr. mere end Thyreavlforeningerne, hvilket synes at kunne blive en Modsigelse og give Anledning til, at man fra begge Sider stiller Krav om at komme højere op; men at komme højere op, synes jeg ikke er heldigt; jeg mener, vi ere komne fuldstændig højt nok op, jeg kan ikke dele de sidste ærede Taleres Ønsker om straks at komme til 200,000 Kr. i Stedet for 120,000 Kr. Jeg vil derfor tillade mig i det store og hele at anbefale Lovforslaget.

Breinhold: Jeg skal delvis af Hensyn til den allerede nu fremtrædende Tid give Afkald paa at optage en Debat med det højtærede Medlem, der nu sidst talte, om det i og for sig ret interessante Emne: Præmieringsystemets større eller mindre Fordel. Jeg kan jo saa meget bedre lade denne Debat ligge, som jeg i Grunden tror, at mine Udtalelser ikke gav stærk Anledning til at komme ind derpaa, idet jeg indskrænker mig til at sige, at over for Præmieringsystemet har jeg aldrig næret og nærer endnu heller ikke nogen særlig stor Sympati, i alt Fald er den af en besteden Art. Det var altsaa saa langt fra at være noget Angreb paa Præmieringsystemet. Jeg tror dog, at i al Almindelighed betragtet skulde Præmieringsystemet paa dette som paa alle andre Omraader i sig mange Betænkeligheder og mange Mangler, og jeg skal ikke nægte, at jeg gennem mangeaarig praktisk Erfaring, delvis